

SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-108/13

Priština,

23. april 2014. godine

U postupku:

A.J

Podnositac zahteva/Žalilac

protiv

M.M

P. komora

Priština

Tužene strane/Tuženi

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Elka Filcheva-Ermenkova, predsedavajući sudijski posao, Dag Brathole i Erdogan Haxhibeqiri, sudiće, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/C/184/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA11140), od dana 14. decembra 2012. godine, nakon zasedanja održanog dana 23. aprila 2014. godine, donosi sledeće

REŠENJE

- 1. Prihvata se žalba A.J.**
- 2. Vraća se predmet KIZK za rešavanje imovinskog zahteva za ponovni posed (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA11140).**

Proceduralni i činjenični siže:

1. Dana 02. oktobra 2007. godine, žalilac, tada podnositelj zahteva A.J je podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) kojim je potraživao ponovni posed nad komercijalnom imovinom u površini od 100 m², koja se nalazi u ulici "Vidovdanska" br. 20 u Prištini. On je takođe potraživao naknadu bog nemogućnosti korišćenja njegove imovine te je takođe potraživao naknadu za uništeni inventar.
2. On je predstavio ugovor zaključen u decembru mesecu 1996. godine sa P. komorom Kosova i Metohije. Pitanje ugovora je bio zakup sporne imovine sa P. komore na podnosioca zahteva za obavljanje ugostiteljskog biznisa. Ugovor je bio na 5 godina, počevši od 01. decembra 1997. godine do 2001. godine (član 3. ugovora). Ugovor je naknadno preinačen i preobražen u ugovor na neodređeno vreme.
3. On je dostavio nekoliko ostalih dokumenata u vezi korišćenja prostorije nakon 1997. godine: *npr. certifikat higijenske sanitарне inspekcije, ugovor za grejanje prostorije itd.*
4. Nesporno je to da je podnositelj zahteva koristio imovinu od 1998. do 1999. godine kada je trebao da napusti Kosovo zbog oružanog sukoba..
5. Prostorija je obaveštena te je M.M odgovorio na zahtev. On je objasnio da mu je treće lice dozvolilo da koristi imovinu. Iz dokumenta u spisu postaje jasno da M.M smatra da mu je Privredna komora Kosova dala pravo korišćenja nad imovinom.
6. Druga tužena strana je uključena u postupku – P. komora Kosova. P. komora osporava pravo M.M da koristi imovinu.
7. Bilo kakav spor između M.M i P. komore Kosova je irelevantan u ovom postupku, jer je trenutno pitanje navodno pravo koje potražuje podnositelj zahteva Janković a ne spor između M.M i P. komore Kosova.
8. U određenom trenutku postupka pred KIZK, Izvršni sekretarijat je smatrao da je podnositelj zahteva zamenio njegov imovinski zahtev te više ne potražuje ponovni posed, već jedino naknadu. Na osnovu izveštaja Sekretarijata, oni su kontaktirali podnosioca zahteva te je putem telefonskog razgovora izjavio da jedino potražuje novčanu naknadu.

9. KIZK je odbacila zahtev za naknadu pošto isti spada van okvira nadležnosti Komisije.
10. KIZK nije odlučila povodom zahteva za ponovni posed pošto je smatrala da je zahtev povučen.
11. Dana 27. marta 2013. godine, odluka je uručena podnosioca zahteva. On je uložio žalbu istog dana.
12. Tužene strane/sada tuženici nisu odgovorili na žalbu.

Navodi žalioca:

13. Žalilac tvrdi da nije povukao njegov zahtev za ponovni posed. On je zatražio od KAI da mu predstavi dokaz da je on to uradio. Nakon toga, neko iz agencije ga je kontaktirao i potvrdio da nije bilo pismenog zahteva za povlačenje njegovog zahteva za ponovni posed.

Prihvatljivost žalbe:

14. Žalba je prihvatljiva. Ista je uložena istog dana kada je i uručena podnosiocu zahteva, sada žaliocu.
15. Sve dok je presuda KIZK jedino napadnuta na osnovu što KIZK nije odlučila u zahtevu na ponovni posed, žalba se treba smatrati kao zahtev za donošenje dopunske presude – argumenat na osnovu člana 164.3. Zakona o parničnom postupku iz 2008. godine (u daljem tekstu: ZPP) koji je u primeni *mutatis mutandis* u postupku pred Vrhovnim sudom shodno članu 12.2. UNMIK/UR/2006/50 o Rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu zamenjena Zakonom br. 03/L-079 iz 2008. (u daljem tekstu: Zakonom 03/L-079).
16. Istina je da je odluka KIZK jedino doneta povodom zahteva za naknadu. Nije odlučeno povodom zahteva o ponovnom posedu. Dodatno tome, u spisu predmeta nema podataka povodom toga da je podnositelj zahteva povukao ovaj zahtev.
17. Zakon 03/L-079 ne objašnjava šta je zahtev za povlačenje, isti eksplisitno opisuje jedino poseban pismeni oblik zahteva – član 2. Dodatka II UNMIK/AN/2007/5 zamenjeno Zakonom 03/L-079.
18. Međutim, Zakon o upravnom postupku (Zakon br. 02/L-28), koji je u primeni *mutatis mutandis* pred KIZK u smislu člana 11.1. Zakona 03/L-079, u članu 51.1. predviđa da povlačenje zahteva za zasnivanje upravnog postupka treba biti sačinjeno putem pismene izjave.

19. Čak i bez ove odredbe, povlačenje imovinskog zahteva u smislu Zakona 03/L-079 se ne može prihvati kao validan ako nije sastavljen u pismenom obliku. Ako Zakon (član 2. Dodatak II UNMIK/AN/2007/5 zamenjeno Zakonom br. 03/L-079) predviđa pismeni oblik zahteva, onda povlačenje treba takođe biti u pismenom obliku (argumenat na osnovu analogije), sem ako je drugačije određeno, šta nije u ovom slučaju.
20. Prema tome, žalba/zahtev za dopunsku odluku KIZK, zajedno sa odlukom i spisom se treba se vraća prvom stepenu, i to KIZK, za odlučivanje u zahtevu za ponovni posed.
21. Na osnovu gore navedenog i u smislu člana 12.2. Zakona 03/L-79 i člana 164.3. ZPP, Sud odlučuje kao u izreci ove presude.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6. UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX predsedavajući sudija   Erdogan Haxhibeqiri, sudija

Dag Brathole, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar